



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **Mgr. J.S.**
zastoupené zmocněncem Bc. J.S.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem 128 02 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2020 č. j. MPSV-2020/116082-923, ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2020 č. j. MPSV-2020/116082-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě č. j. 76 811/2019/FMI ze dne 26. 7. 2019, kterým byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z částky 12 800 Kč na 4 400 Kč měsíčně od srpna 2019.
2. Žalobkyně namítala, že posudková komise učinila závěr o tom, že nesplňuje podmínky pro přínání příspěvku na péči ve III. stupni, aniž by podrobněji zkoumala její zdravotní stav. Na jednání posudkové komise nebyla přizvána, posudková komise si tudíž nemohla učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení a reálných možnostech při zvládání základních životních potřeb. Žalobkyně ani její zákonný zástupce nebyli seznámeni s posudkovým závěrem. Žalobkyně již v průběhu správního řízení poukazovala na to, že s ohledem na zdravotní stav nezvládá základní životní potřebu d) stravování a g) výkon fyziologické potřeby. Žalobkyně citovala příslušnou právní úpravu a uvedla, že z povahy svého postižení není schopna provádět činnosti, u kterých je potřeba využití jemné motoriky. Porcování stravy nožem nebo vidličkou vyžaduje úchop porcovacího předmětu a přidržení krájené stravy. Tyto úkony jsou každodenní povahy. Nezvládá přenést stravu do místa konzumace, protože při této činnosti je koordinace těla a jemné motoriky, kterou nedisponuje a současně nesplňuje předpoklad funkčních horních končetin. Pro stejné důvody si sama neotevře balenou potravinu nebo nápoj. Žalobkyně uvedla, že kromě facilitátorů využívá k chůzi v interiéru nepostiženou ruku, kterou se o facilitátor – chodítko čtyřbodové opírá. Ruku tedy nelze souběžně využívat k posunu předmětu. Přemístění stravy formou přesunu není možné technicky realizovat. Přemístění stravy formou jejího převozu pomocí např. servírovacího stolku nelze praktikovat, neboť technika její chůze vyžaduje součinnost pravé horní končetiny a dolní končetiny a vylučuje tak další souběžnou činnost. Nelze brát za přijatelný standard skutečnost, že si vezme jednoduchou stravu z lednice nebo z varné desky a sní ji u linky.
3. Namítala rovněž, že nezvládá i základní životní potřebu g) výkon fyziologické potřeby. U použití hygienických pomůcek je podstatná schopnost jak zavedení pomůcky, tak odstranění pomůcky. Hygienické pomůcky sama nezvládá aplikovat, ani je odstranit. Technika jejich aplikace vyžaduje míru jemné motoriky v kombinaci s přiměřenou stabilitou těla. Technika jejich aplikace jednou rukou bez pomoci eliminuje účel hygienické pomůcky. Je podstatné se opřít a alespoň mírně nadzvednout hýždě. Konstatovala, že se nenadzvedne do polohy nezbytné pro samotnou aplikaci hygienické pomůcky. Ani si tuto k přímé aplikaci nepřipraví, a to pro omezení hybnosti levé poloviny těla, postižení horní končetiny, změnu těžiště těla a nedostačující míru jemné motoriky. Posudková komise ve svém posudkovém závěru z 21. 5. 2020 uvádí, že se na toaletu přesune, očistu provede. Posudková komise se však nezabývá její schopností používat hygienické pomůcky. Žalobkyně uvedla, že rozpozná správnost provedení základní životní potřeby, ale správnost provedení základní životní potřeby je vzhledem k jejímu postižení problematické, tudíž není provedeno v přijatelném standardu. Dle jejího názoru posudková komise nevzala v úvahu ani tu skutečnost, že její zdravotní stav vyžaduje trvalou, skutečně nezbytnou intenzivní rehabilitaci, což dokazují lékařské zprávy.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření shrnul průběh správního řízení, citoval příslušnou právní úpravu a závěry napadeného rozhodnutí.

5. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., z. č. 150/2002 sb., soudního řádu správního, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žalobě nelze upřít důvodnost.
6. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 26. 7. 2019 č. j. 76811/2019/FMI byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z částky 12 800 Kč na 4 400 Kč měsíčně od srpna 2019. Správní orgán I. stupně odkázal na posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovým lékařem OSSZ ze dne 10. 6. 2019, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobkyně pomoc při pěti základních životních potřebách: a) mobilita, d) stravování, f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Dle správního orgánu I. stupně žalobkyně splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a podle § 8 odst. 2 z. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III – těžká závislost. Součástí spisu je předmětný posudek o zdravotním stavu žalobkyně zpracovaný lékařem OSSZ ve Frýdku – Místku ze dne 12. 6. 2019 a v rámci posudkového zhodnocení je konstatováno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je těžká paresa až plegie levé horní končetiny a středně těžká paresa levé dolní končetiny po subarachnoidálním krvácení v roce 2014.
7. Součástí spisu je záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 9. 4. 2019, v němž je kromě jiného uvedeno, že žalobkyně po celý den používá invalidní vozík. Ve stoji nesetrvá, v sedu setrvá. Pár pomalých kroků s oporou čtyřbodové hůlky a s pomocí manžela ujde – před dům k autu. Spíše chůze žádná, protože je riziko pádu. S pomocí manžela sejde a vyjde čtyři schody před domem. Dopravuje ji manžel autem a na invalidním vozíku. Snídani připravuje manžel, podává na stůl. Žalobkyně pečivo nenamaže. Uchopí půl krajíčku chleba. Obědy vaří manžel, podává je na stůl. Manžel ji musí stravu porcovat. Nají se lžící nebo vidličkou naporcované stravy. Pitný režim zajišťuje manžel, který do konvice uvaří čaj. Ona si jej do hrnku nalije a napije se. Ranní hygienu provádí v koupelně. Celková hygiena probíhá ve sprchovém koutě, používá koupací židli. S pomocí manžela se na koupací židli dostane do sprchového koutu. Manžel jí pomáhá s umytím i osušením. Ona při hygieně spolupracuje. V době menstruace používá vložné pleny, s výměnou pomáhá manžel. S oblékáním horní i spodní části oděvu pomáhá manžel. Nezvedne ruku, knoflíky nezapne. Žalobkyně rovněž uvedla, že spotřebiče obslouží. Předměty v rámci místnosti nepřenesou.
8. Proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Ostravě ze dne 26. 7. 2019 č. j. 76811/2019/FMI, podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 6. 2020 č. j. MPSV-2020/116082-923. Odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
9. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě v posudku ze dne 7. 4. 2020 uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je akrální plegie levé horní končetiny a středně těžká až těžká paréza levé dolní končetiny při stavu po mozkovém krvácení v roce 2014. Posudková komise učinila závěr, že žalobkyně nezvládá čtyři základní životní potřeby a to mobilita, hraničně tělesná hygiena, osobní aktivity

vzhledem k věku a péči o domácnost. Posudková komise nezohlednila základní životní potřebu stravování s odůvodněním, že není funkční ztráta obou rukou, nevidomost či závažný kognitivní deficit. Odkázala na sociální šetření s tím, že se žalobkyně sama nají, napije, rozdělení jídla na místě konzumace se nejeví jako nemožné, přenos jídla lze realizovat např. pomocí servírovacího stolku. Celodenní příprava stravy a vaření jsou pak zohledněno v rámci péče o domácnost. Žalobkyně v průběhu správního řízení vyslovila nesouhlas se závěry posudkové komise a přednesla své konkrétní výhrady. K základní životní potřebě stravování uvedla, že v této oblasti je řada úkonů, které ani mistr kuchař nezvládne jednou rukou, natož invalida bez funkční levé ruky. Uvedla, že si nenakrájí ani nenamaže chleba, neoloupe natvrdo uvařené vejce, potřebuje pomoc v úkonech, kdy je třeba přidržet nádobí – míchání a podobně. Manipulace s nádobím, které je vratké, rovněž nezvládá. Stravu jí manžel musí uvařit, naservírovat, nakrájet. K závěru posudkové komise, že přenos jídla lze realizovat např. pomocí servírovacího stolku, žalobkyně uvedla, že jen stěží si lze představit nestandardní navrhovaný způsob přenášení stravy pomocí servírovacího stolku při současné jízdě na invalidním vozíku nebo při chůzi o holi, kdy funkční končetina drží hůl a v levé není úchop. K základní životní potřebě výkon fyziologické potřeby žalobkyně zdůrazňovala, že stále trpí velmi silnou menstruací, místo hygienických vložek již musí používat vložné pleny, s jejichž výměnou jí manžel pomáhá. Tuto záležitost řešila operačním zákrokem, ovšem bez efektu. Poukazovala na to, že posudková komise nevysvětlila, proč nezvládání této základní životní potřeby nezohlednila.

10. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaný požádal posudkovou komisi o doplnění posouzení závislosti. Posudková komise v doplňujícím posudku ze dne 21. 5. 2020 odkázala na předchozí závěry s tím, že setrvává na tom, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péči o domácnost. Současně částečně korigovala svůj předchozí posudkový závěr a nově dovodila, že žalobkyně nezvládá i základní životní potřebu oblékání a obouvání a základní životní potřebu péče o zdraví. K žalobkyní namítané základní životní potřebě stravování posudková komise uvedla, že u žalobkyně není funkční ztráta obou rukou, funkční či anatomická ztráta dominantní horní končetiny, nejedná se u ní o nevidomost či závažný kognitivní deficit s neuvědomněním si dané potřeby. Zopakovala, že ze sociálního šetření plyne, že žalobkyně se sama nají, napije, rozdělení jídla na místě konzumace se nejeví jako nemožné. Poznamenala, že drobné porcování či mixování stravy není zřejmý každodenní úkon. Přenos jídla lze dle posudkové komise realizovat např. pomocí servírovacího stolku, konzumací na místě přípravy či eventuelně na invalidním vozíku. Celodenní příprava stravy a vaření je pak zohledněno v rámci základní životní potřeby péče o domácnost. Co se týče základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby a žalobkyní zmíněná problematická silné menstruace s nutností použití patřičné ochrany, posudková komise konstatovala, že se nejedná o „denodenní stav“. Současně zdůraznila, že u žalobkyně nejde o funkční ztrátu obou rukou nebo dominantní končetiny, rovněž se u ní nejedná o závažný smyslově kognitivní deficit. Dle posudkové komise žalobkyně může využít patřičné facilitační pomůcky, madla v místnosti WC, vyvýšený nástavec na WC, protiskluzné předložky a jiné. Odkázala na závěry ze sociálního šetření, podle něhož základní běžné úkony v rámci této základní životní potřeby žalobkyně zvládá v běžném standardu včetně očisty. Dle posudkové komise je žalobkyně osobou závislou na péči jiné fyzické osoby ve II. stupni, tj. ve středně těžkém stupni závislosti.

11. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že žalovaný vycházel z předmětného posudku PK MPSV, z něhož citoval. Odkazem na posudek PK MPSV žalovaný uzavřel, že žalobkyně je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni – středně těžká závislost, neboť nezvládá celkem 6 základních životních potřeb, a) mobilita, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Žalovaný odkazem na ust. § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách zdůraznil, že pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkční schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Učinil závěr, že pokud posuzovaná osoba určitou aktivitu zvládne, ač s obtížemi, v pomalejším tempu, vsedě, s využitím různých kompenzačních a dalších dostupných pomůcek, např. využití pomocných mechanismů v rámci stravování, jako je posouvání po stole, lince, používání transportního servírovacího stolku či invalidního vozíku s tácem, a to s použitím vhodných nádob, taktéž s možností přípravy jednoduché stravy na místě konzumace, umístění stolu v blízkosti kuchyňské linky, používání polotovarů, jako např. krájený chléb, v rámci fyziologické potřeby používání zvýšeného sedátka na WC a madel, inkontinečních pomůcek a jiné, je tato aktivita hodnocena jako zvládnutá v přijatelném standardu.
12. Podle ust. § 8 odst. 2 z. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopná zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby d) stravování a g) výkon fyziologické potřeby, b) ve stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) ve stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo osm základních životních potřeb. Co se týká základní životní potřeby g) výkon fyziologické potřeby, pak za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se podle přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky. Žalobkyně v rámci sociálního šetření k této základní životní potřebě uvedla, že na toaletu si dojde včas, dostane se tam na invalidním vozíku a s pomocí madel se přesune na toaletu. Očistu provede. Žalobkyně dále v rámci této základní životní potřeby namítala silnou menstruaci s tím, že jí nestačí hygienické vložky a musí používat vložné pleny, s jejichž výměnou jí pomáhá manžel. Krajský soud zastává názor, že potřebu tělesné hygieny při menstruaci, v to počítaje i výměnu vložek, resp. v případě žalobkyně, která trpí silnou menstruací, vložných plen, je nutno zohlednit u základní životní potřeby f) tělesná hygiena, která byla posudkovou komisí hodnocena jako nezvládaná. Soud souhlasí s posudkovou komisí v jejím dílčím závěru, že menstruace není každodenním stavem. V této souvislosti soud odkazuje na § 8 z. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v jehož odst. 2 se uvádí, že osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I, II, III, IV, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat příslušný počet základních životních potřeb, a dále je zde podmínka „a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby“, je zde tedy podmínka každodenní pomoci, dohledu nebo péči jiné fyzické osoby. Stejně tak vyhláška č. 505/2006

Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů v § 1 odst. 4 hovoří o tom, že přijatelným standardem se rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Je zde tedy zdůrazněna rovněž každodennost pomoci. Soud tedy zastává názor, že schopnost osoby zvládnout základní životní potřebu se hodnotí podle aktivit vymezených v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., které současně mají ovšem každodenní charakter. Soud uzavírá, že menstruace není každodenní potřeba a hodnoceny mají být každodenní činnosti. Zvýšenou hygienu a s tím související výměnu vložných plen je tedy třeba hodnotit v aktivitě tělesná hygiena, která byla posudkovou komisí hodnocena jako nezvládaná, příp. v rámci základní životní potřeby h) péče o zdraví, která byla posudkovou komisí hodnocena jako nezvládaná.

13. Jiná situace je ovšem ve vztahu k základní životní potřebě d) stravování. Soud nejprve předesílá, že pokud jde o podklady, na základě kterých bylo rozhodováno, platí, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na příspěvek na péči je závislé zejména na odborném lékařském posouzení, přičemž pro účely odvolacího řízení posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při soudním přezkumu takového rozhodnutí soud neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek s ohledem na jeho mimořádný význam v řízení bývá rozhodujícím důkazem v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb. Na výsledný lékařský posudek, který je tedy stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 57/2009 – 58). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (viz rozsudek NSS ve věci sp. zn. 3 Ads 77/2013). Podle názoru krajského soudu v nyní projednávané věci nejsou závěry posudku PK MPSV ve vztahu k otázkám, zda žalobkyně zvládá žalobou namítanou základní životní potřebu d) stravování úplně a přesvědčivě, což mohlo mít vliv na výši příspěvku na péči. Krajský soud poukazuje na ust. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládnout alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládnout základní životní potřeby vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládnout, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za schopnost zvládnout základní životní potřebu d) stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. Dle názoru soudu posudková komise se nezabývala jednotlivými aktivitami dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve vztahu k namítané základní životní potřebě stravování. Zde je třeba zdůraznit, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je akrální plegie levé horní končetiny a středně těžká až těžká paréza levé dolní končetiny při stavu po mozkovém krvácení v roce 2014, přičemž žalobkyně se pohybuje na invalidním vozíku. V průběhu sociálního šetření žalobkyně uváděla, že po celý den používá invalidní vozík, ve stoji nesetrvá, spíše chůze žádná, protože je u ní riziko pádu, s pomocí manžela sejde a vyjde čtyři schody před domem. Pečivo si nenamaže. Obědy jí manžel podává na stůl a stravu jí musí naporcovat. Ona se nají lžící nebo vidličkou naporcované stravy. Předměty v rámci místnosti nepřenese. Soud zastává názor,

že pro zvládání naservírování stravy se předpokládá zachovalá funkce obou horních končetin. O takovýto stav se ovšem u žalobkyně nejedná. Jistěže naservírování stravy, tj. přemístění stravy a nápoje z místa přípravy na místo konzumace, je možno realizovat nejenom přenášením, ale i posouváním nebo např. převezením na servírovacím stolku nebo na invalidním vozíku. To ovšem předpokládá, jak výše uvedeno, zachovalou funkci obou horních končetin. Je těžko představitelné, jak má osoba na invalidním vozíku se zachovalou funkcí jedné horní končetiny přemísťovat např. horký nápoj nebo horkou polévku na vozíku. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že přijatelným standardem se podle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb. rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Těmto otázkám se posudková komise nevěnovala, nezabývala se tím, zda žalobkyně zvládá jednotlivé aktivity v přijatelném standardu a z jakých důvodů. Takovéto hodnocení posudkové komise zcela schází. Je to právě posudková komise, která by se jednotlivými otázkami měla přezkoumatelným způsobem zabývat a dostatečně své závěry odůvodnit. Krajský soud uzavírá, že závěr posudkové komise o zvládání základní životní potřeby d) stravování je třeba hodnotit jako zcela obecný a nepřesvědčivý a v konečném důsledku nepřezkoumatelný.

14. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žalovaný vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení otázky zvládání základní životní potřeby d) stravování. Napadené rozhodnutí tak bylo nutno pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušit. V dalším řízení bude třeba posudkové závěry posudkové komise doplnit tak, aby z nich bylo zřejmé, z jakých důvodů zvládá či nezvládá bez pomoci jiné osoby aktivity v rámci výše uvedené životní potřeby.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalobkyni v souvislosti s tímto řízením podle obsahu spisu prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. 10. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně